

EVREI, CAPITOLUL ȘASE ³

Bună dimineața, prieteni. Este un privilegiu să mă aflu aici.

Și-și pentru a împlini această minunată introducere din partea păstorului nostru ar fi nevoie cu siguranță de o viață adevărată, nu-i așa? Așa că Îi aducem laudă Domnului pentru toate marile Sale puteri de vindecare și pentru îndurările Sale pe care El ni le-a dat de-a lungul anilor.

Acum am câteva anunțuri de făcut. Unul, noi, fratele Wood și fratele Roberson, și vrem să vă mulțumim tuturor pentru că v-ați rugat pentru noi, pentru o călătorie în siguranță. Ne-am simțit minunat; am fost plecați doar patru zile și jumătate, cred, și neam întors din nou în siguranță. Domnul ne-a binecuvântat.

⁵⁰⁶ Acum, vă anunțăm că fratele Graham Snelling, trezirea lui, continuă, la capătul Bulevardului Brigham, la... aici în oraș. Și în seara de miercură viitoare... vreau să plec mâine, după un serviciu funerar pentru cineva pe care îl voi anunța în câteva momente. Vă vom anunța miercuri seara. Vrem să mergem într-o delegație, toți, până la fratele Graham înainte să își încheie slujba acolo sus. Și vom încerca să adunăm întreaga biserică, dacă putem, și să mergem ca delegație să ne întâlnim, pentru a fi alături de fratele Graham la unul dintre serviciile sale.

⁵⁰⁷ Și, acum, în această după-amiază, la-la firma de pompe funebre din Charlestown, se află o-o doamnă Colvin, care venea cândva la biserica de aici cu mulți ani în urmă, în vârstă de șaptezeci și patru de ani, a părăsit această viață ieri pentru a merge să fie cu Domnul Isus. Iar înmormântarea ei va fi predicată luni, de către D-l Reverend McKinney, a fost, cândva, păstor al bisericii Metodiste la-la Port Ful ton timp de mulți ani, care a fost un prieten personal al lor. Iar eu îl voi asista, luni, la, cred că este ora 13:30, la-la capela din Charlestown, Indiana. Și voi toți prietenii familiei Colvin ați, știu, ați aprecia acum doar un pic de încurajare sau la... o mică strângere de mână. Pentru că știm cu toții ce înseamnă asta, noi cei care am trecut prin acele, prin văi, noi înșine, și știm ce înseamnă să pierzi un prieten. Și astfel, noi... Ea se află acum în-în capelă, în Charlestown, Indiana. Dacă mergeți în această după-amiază, ei bine, ar fi apreciat de familia Colvin, sunt sigur. Mulți dintre ai lor vin aici la tabernacol încă. Am căsătorit, îngropat, botezat, aproape toată familia lor. Și astfel domnul Grayson, care a fost vecinul nostru, este antreprenorul de pompe funebre de acolo.

⁵⁰⁸ Și apoi asta, diseară, cu voia Domnului, de unde am rămas în această dimineață, vom încerca să reluăm în seara asta, în acest mare studiu în care studiem acum. Și apoi, cred că acestea au fost anunțurile, din câte-din câte eu-știu eu. Și în seara de miercură viitoare, acum, vom anunța seara în care ne vom duce ca să fim cu fratele Graham.

⁵⁰⁹ Și îi primim pe toți străinii care au intrat pe porțile noastre. Și suntem bucuroși să vă avem aici în această dimineață, și ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvânteze nespus, din belșug, pentru această adunare de astăzi.

⁵¹⁰ Fratele Cox tocmai mi-a spus că sistemul de sunet nu funcționează prea bine în acest moment. Este poate, poate în funcție de vreme, multă umezeală în difuzoarele de acolo. Și nu sunt prea bune, pentru început, așa că asta poate fi cauza.

⁵¹¹ În timp ce văd o soră așezată aici pe care o cunosc, sora Arganbright, eu... Nu este frumos și-și normele de comportare, să vă întreb acest lucru, dar ați primit vești de la fratele Arganbright de când a fost aici? Sunt foarte interesat să am vești de la el cât mai curând posibil. El este în Elveția și Germania, într-o întâlnire acolo cu fratele Tommy Hicks și Paul Cain. Dacă ai vești, soră Ruth, anunță-mă imediat, cât de repede poți.

⁵¹² Acum, micul tabernacol nu are membri, dar avem părtașie. Nu avem alt crez decât Cristos, altă lege decât dragostea, altă carte decât Biblia. Aceasta este singura Carte de care știm, și singurul lucru pe care îl știm, așa cum avem. În timp ce Sângele lui Isus Cristos ne curăță de toate păcatele, avem părtașie unii cu alții, toți.

⁵¹³ Vă observam, în această dimineață, pe unii dintre voi, poate că l-ați auzit pe fratele rugându-se. Acela era un Catholic, deci, sau un fost Catholic. Și avem toate tipurile de oameni care vin aici. Tocmai am avut privilegiul, acum câteva momente, să strâng mâna unui frate Menonit care se află aici. Și de la Menoniți, de la Metodști, de la Bapțiști, și de la Catolici, sau oricine dorește, să vină. Și avem părtașie împreună în jurul binecuvântărilor Cuvântului lui Dumnezeu. Sunt prezenți Martorii lui Iehova și diferite tipuri de oameni, deci, de la diferite denomițiuni.

⁵¹⁴ Îmi plăcea (mă rog, îmi place încă) Vestul. Iubesc caii și vitele. Eu chiar am fost crescut la o fermă, și îmi îmi place. Și obișnuiam să facem strângerea animalelor și mergeam cu ei. Și aveam un gard de derivă. Nu știu dacă voi, cei din Est, știți sau nu ce este un gard de derivă. Este atunci când duci vitele în pădure, au un gard pentru a le împiedica să nu devieze, cum îi spuneau ei, să se întoarcă la ferme. Ar mânca iarba, acolo unde sădeau iarba pentru hrana de iarnă. Și apoi sus în munte, au de asemenea garduri de derivă, unde separă atâtea femele și masculi, și așa mai departe. Se numește un gard de derivă. Dar gardul principal de derivație este cel în care se află pădurarul atunci când trec vitele.

⁵¹⁵ Și astfel eu stăteam acolo, multe zile, în șaua mea, și mă uitam la ele așa cum treceau vitele. Erau tot felul de diferite marcaje care intrau. Unele se numeau "Diamant." Și altele se numeau "Bar X." Și unele... Ale noastre erau "Tripod," ceva de genul unui simbol de Boy Scout. Următorul, mai jos, era o "Amprintă de Curcan," pe cal. Și aveau tot felul de marcaje diferite, ca să-și își recunoască vitele atunci când le scoteau afară.

⁵¹⁶ Acum, pădurarul nu era atât de interesat de marca pe care o aveau, dar iată ce, pădurarul era interesat să vadă o etichetă în urechea lor. Tot ceea ce intra acolo, indiferent de ce marcă era, trebuia să fie un Hereford de

rasă pură. Nu putea intra acolo decât dacă era un Hereford. Trebuia să fie un animal înregistrat, altfel nu putea trece.

⁵¹⁷ Cred că, în acea zi când va veni Domnul, El nu va fi atent la ce marcă purtăm, ci dacă suntem toți Creștini născuți din nou. Așa este. Acea este turma lui Cristos. Testul Sângelui ne va dovedi, că suntem toți Creștini. Și dacă vom fi așa *acolo*, la fel de bine putem fi așa și aici. Nu credeți? Așa este, noi apreciem toată părtașia din toate bisericile diferite.

⁵¹⁸ Acum studiem în această binecuvântată Carte a Evreilor. Unui frate i-a plăcut atât de mult încât a luat benzile și face o carte de prelegeri pe această temă.

⁵¹⁹ Acum vom ajunge, destul de curând, la capitolul 11. Ne așteptăm să ne petrecem iarna la acel capitol, la capitolul 11. Pentru fiecare dintre acele personaje, dorim să ne întoarcem prin toată Cartea și să legăm împreună întreaga Scriptură. Aveam de gând să o fac. O fac în parte, la unele dintre acestea, dintre aceste capitole anterioare, pentru a lega împreună întreaga Carte. Căci, vedeți, Scriptura trebuie să dovedească Scriptura.

⁵²⁰ Prin urmare, dacă există vreo contradicție, că cineva ar crede că Scripturile se contrazic între ele, asta este o eroare. Nu există Scriptură care să contrazică o Scriptură. Contradicția este acolo unde poate că Ea contrazice modul nostru de a O vedea, dar Ea nu se contrazice pe Ea însăși. Sunt în slujbă, de aproape douăzeci și șase de ani, și nu am găsit niciodată, nici măcar o dată, un singur lucru în Biblie care să contrazică orice altceva ce a fost scris în Biblie. Și eu-eu știu exact că nu există.

⁵²¹ Iar astăzi studiem în unul dintre cele mai binecuvântate capitole din Evrei, capitolul 7. Și dacă este cineva care nu are o Biblie, care ar dori să ne urmeze în citiri, am fi bucuroși să vă aducem o Biblie, dacă veți ridica doar mâna. O să rog pe cineva dintre prezbiteri, cineva, să vină aici și să ia câteva. Cineva ridică mâna acolo în spate. Și îți mulțumesc, frate. Și dacă doriți o Biblie, doar ridicați mâna și ei o să vi-o aducă.

⁵²² Acum, singurul mod în care o biserică poate fi zidită, singurul mod în care un om poate avea Credință, nu este prin denomi-națiunea lui, nu prin afilierea lui. Însă Credința lui nu se bazează pe teologia ideilor unui om, pentru că în general este, mai mult sau mai puțin, omenească. Ci singurul mod în care Credința își poate găsi locul de odihnă solemn, este pe Cuvântul neclintit și neschimbător al lui Dumnezeu. "Credința vine prin auz, prin auzirea Cuvântului." Așa se face. Și-și când Credința este auzită și acceptată, este stabilită pentru totdeauna. Nimic nu o mai poate mișca vreodată, indiferent ce vine sau pleacă. Nimic nu poate schimba vreodată acea Credință. Gândiți-vă la asta. Sunteți ancorați și nu vă mai schimbați, pentru timp și pentru Eternitate. Sunteți ancorați pentru totdeauna, "Pentru că Dumnezeu, printr-o singură jertfă, a desăvârșit pentru totdeauna pe cei sfințiți, sau chemați."

⁵²³ Iar Credința are un loc atât de mare în Creștini, viața credinciosului, încât poate să-și ia poziția lângă un mormânt noroios sau deasupra unui sicriu, unde un copil prețios sau o iubită a trecut din această viață în lumea de dincolo. Și cu o privire ageră a unui ochi de vultur, poate privi la Cel care a spus, "Eu sunt Învierea și Viața." Și ei uită lucrurile care sunt în urmă. Ei aleargă spre ținta chemării cerești.

⁵²⁴ Mă bucur atât de mult că Dumnezeu a oferit acest lucru și l-a făcut un dar gratuit pentru toți. Asta este ce trebuie să fie bisericile. *Biserici* nu înseamnă denomi-națiuni sau organizații; înseamnă, "Grupuri de oameni, de credincioși, care se adună laolaltă sub părtașia Cuvântului."

⁵²⁵ Și în această minunată învățătură de aici a Sfântului Pavel, în fundal, în capitolele anterioare, el s-a ocupat în mod special de Dumnezeirea supremă a Domnului Isus și de Cine era El. Cristos era Dumnezeu, făcut astfel încât oamenii să-L poată simți și atinge, și-și să aibă părtașie cu El. Cristos, Domnul Isus, a fost trupul în care a locuit Dumnezeu, "Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit printre noi." Întâi Timotei 3:16, "Fără îndoială, mare este taina evlaviei, căci Dumnezeu s-a manifestat în trup."

⁵²⁶ Marele Iehova a coborât și s-a făcut tangibil, trăind în trupul Propriului Său Fiu, declarând și împăcând lumea cu Sine. Dumnezeu nu era nimic... Cristos nu era nimic altceva decât Dumnezeu, și-și Dumnezeu nu era nimic altceva decât Cristos. Cei doi împreună au alcătuit Dumnezeirea trupească, făcută puțin mai prejos decât Îngerii, pentru ca El să poată suferi. Îngerii nu pot suferi. Isus a fost Cortul în care a locuit Dumnezeu.

⁵²⁷ Biblia a spus, în capitolul 7 din Faptele Apostolilor, că, "Corturi, și arderi-... jertfe și arderi de tot Tu nu ai vrut, ci un trup Mi-ai pregătit Tu. Dar Cel Preaînalt nu locuiește în corturi făcute de mâini omenești, ci un trup Mi-ai pregătit Tu," care locuiește sau sălășluiește în comuniune cu omul.

⁵²⁸ Dacă Dumnezeu îngăduie, de îndată ce terminăm cu acest capitol de aici, sau cu această Carte, vrem să ne întoarcem și să luăm Cartea lui Rut și să arătăm acolo cum Dumnezeu a devenit rudă cu noi, pentru a-i împăca pe cei pierduți din nou cu El prin părtașie și devenind unul dintre noi. Răscumpărătorul trebuie să fie rudă, iar singurul mod în care Dumnezeu putea deveni rudă cu noi, era să devină unul dintre noi. Așadar, El nu putea să devină un Înger și să fie înrudit cu omul.

⁵²⁹ Seara trecută, când vorbeam cu fiul cu inima frântă, prietenul meu, al mamei care doar ce a murit, a spus, "Oh, frate Bill, cred că în seara asta ea este un Înger."

⁵³⁰ I-am zis, "Nu, Earl. Ea nu va fi niciodată un Înger. Este o femeie, în seara asta, așa cum a făcut-o Dumnezeu, și va fi mereu, niciodată un Înger." Dumnezeu a făcut Îngerii. El nu a făcut niciodată ca oamenii să devină Îngeri. El a făcut Îngeri și oameni. Așa că oamenii nu vor fi niciodată Îngeri, iar Îngerii nu vor fi

niciodată oameni. Dumnezeu i-a făcut diferiți.

⁵³¹ Acum, și în Cristos făcându-Se trup pentru a răscumpăra din acel mare tărâm îndepărtat în care omul căzuse, și că nemurirea prin păcat coborâse, Dumnezeu a coborât și a luat forma unui chip de om, și S-a făcut rudă cu noi, ca să poată purta păcatele noastre și moartea noastră.

⁵³² Și într-una dintre ilustrațiile pe care le dădeam, în lecțiile anterioare, doar un mic fundal pentru ca noii veniți să înțeleagă. Dumnezeu, pe drumul Său spre Calvar, în timp ce boldul morții era asupra Lui și bâzâia în jurul Lui, și în cele din urmă, L-a înțepat până când El a murit. El a murit până când soarele a încetat să mai strălucească. El a murit până când luna și stelele nu și-au mai dat lumina.

⁵³³ Căci, cum a trebuit El să facă asta, ca să ancoreze boldul morții! Dacă El ar fi fost o persoană nemuritoare, dacă El ar fi fost în Teofanie, sau ar fi fost în Duhul, moartea nu are controlul asupra acestuia. Trebuia să devină trup, pentru ca El să poată lua boldul morții. Dar când o albină sau o insectă care înțeapă, odată ce înțeapă adânc, nu va mai înțeapa niciodată. Își lasă acul în carne. Și asta este ceea ce Cristos a dev-... sau Dumnezeu a devenit. Cristos a locuit în trup, ca El să ancoreze în Propriul Său trup boldul morții. Și când moartea s-a tras de la El la cruce, și-a lăsat boldul, nu mai poate să înțepe un credincios. Poate face un zumzet, poate face un bâzâit și o amenințare, dar nu poate înțeapa. Nu are nici un bold.

⁵³⁴ Marele Sfânt Pavel, în marșul său spre moarte, a strigat și a spus, "O, moarte, unde-ți este boldul? Și mormânt, unde îți este biruința? Dar mulțumim lui Dumnezeu Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Cristos, căci și moartea și mormântul și-au pierdut puterea."

⁵³⁵ Acum, deci, duminica trecută am luat, "Să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Cristos," în capitolul 6, am citit acest lucru, "să mergem spre desăvârșire." Și am aflat că oamenii de astăzi, în multe biserici, împreună cu Tabernacolul Branham și diverse altele, punem prea mult preț pe studiul despre adevărurile începătoare ale lui Cristos: El a fost Fiul lui Abraham, El a fost Fiul lui-al lui *Așa și așa*, și tot așa mai departe, genealogiile. Dar Biblia a spus, "Să lăsăm deoparte aceste lucruri și să mergem spre desăvârșire."

⁵³⁶ Mai întâi trebuie să cunoașteți doctrina, și apoi trebuie să cunoașteți toate aceste lucruri; apoi să le lăsăm deoparte, a spus el, pe cele despre învierea morților, punerea mâinilor, botezuri, și toate aceste articole moarte ale lui Dumnezeu. Totuși, acesteacestea nu au Viață în ele. Dar biserica de astăzi merge doar la aceste lucruri, "Oh, noi credem în Dumnezeirea lui Cristos." Da. Sigur. "Credem în botezul în apă." Da. Sigur. "Punerea mâinilor."

⁵³⁷ Pavel a spus, "Vom face toate acestea dacă va voii Dumnezeu. Dar în fața tuturor acestor lucruri, să le lăsăm deoparte acum și să mergem spre desăvârșire."

⁵³⁸ Acum, biserica nu poate fi desăvârșită prin organizații. Ea se îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu, tot timpul, sau se îndepărtează tot mai mult unii de alții. Ne tragem bariere, ne separăm, părănd că nu avem Credința. Dar atunci când lăsăm aceste adevăruri începătoare, dacă mergem spre desăvârșire, atunci aceste lucruri mărunte nu mai sunt de mare folos.

⁵³⁹ Intrăm într-o relație și aflăm că singurul mod în care putem fi desăvârșiți este să fim în Cristos. Și aflăm atunci, prin învățăturile Bibliei, căci cum intrăm în Cristos; nu prin botezul în apă, nu prin punerea mâinilor, nu prin învățătură. "Ci printr-un singur Duh suntem toți botezați într-un singur Trup și devenim desăvârșiți prin suferința Sa." Atunci, arătăm diferit. Gândim diferit. Acționăm diferit. Trăim diferit. Nu pentru că este o datorie sau pentru că aparținem unei biserici, ci datorită "dragostei pe care Dumnezeu a revărsat-o în inimile noastre prin Duhul Sfânt," care ne face concetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, atunci nu există nici o denotațiune sau bariere în aceasta. Suntem toți un singur și mare Trup.

⁵⁴⁰ Acum suntem gata să intrăm în lecția de dimineață, în câteva momente. Încă un lucru la care aș vrea să ajung aici, și anume că, Pavel vorbind în Cartea, din capitolul 7, sau, capitolul 6, aflăm aici că suntem făcuți desăvârșiți în Cristos. Apoi, în versetul 13 al capitolului 6, doar un mic fundal.

Dumnezeu când a dat lui Abraham făgăduința, fiindcă El nu putea să jure pe unul mai mare, s-a jurat pe Sine însuși,

Dumnezeu s-a jurat pe Sine însuși, pentru că El nu putea jura pe nimeni mai mare.

⁵⁴¹ Acum vrem să ne întoarcem înapoi. Să trecem la Galateni doar câteva momente. Întoarceți la cartea Galateni și luați Galateni 3:16. Și vom citi aici, doar o clipă, despre cum a jurat El.

Acum, făgăduința a fost făcută lui Abraham și sămânței lui. El nu zice: Și semințelor, ca și cum ar fi vorba de mai multe; ci ca și cum ar fi vorba numai de una, ... sămânței, care este Cristos.

⁵⁴² Acum, dacă veți observa, citind asta cu atenție, în timp ce citiți.

... lui Abraham și sămânței lui (singular) au fost făcute făgăduințele (plural).

⁵⁴³ "Abraham și Sămânța lui." Acum, Sămânța lui Abraham era una singură, care era Cristos; în prefigurare, Isaac.

Dar Abraham a avut mulți fii. A avut unul înainte de a-l avea pe Isaac, ceea ce arăta greșeala necredinței Sarei care a vrut ca Ana să aducă copilul, crezând că este prea bătrână, și Dumnezeu să ocolească și să facă o altă cale decât cea pe care El a făgăduit că o va face.

⁵⁴⁴ Dar Dumnezeu își ține făgăduința. Oricât de nerezonabil ar părea, Dumnezeu este obligat să Își respecte făgăduința. Și Sarah s-a gândit că poate ar putea să o facă pe Ana, sau, Agar, de fapt, roaba ei, să nască un copil prin Abraham, și ea să-l ia. Și acesta a devenit Ismael, care a fost un țepuș în trup, de atunci și până acum. Încă un țepuș în trup, pentru că de acolo au ieșit Arabii, și ei au fost întotdeauna așa.

⁵⁴⁵ Acum, de fiecare dată când nu credeți Cuvântul gol-goluț al lui Dumnezeu și adoptați o altă cale, va fi un țepuș în trupul vostru de atunci încolo. Voi să luați doar ceea ce a spus Dumnezeu. Dacă El a spus-O, aceea este exact ceea ce El vrea să spună. O, binecuvântat fie Numele Lui! Luați doar Cuvântul Său.

⁵⁴⁶ Nu contează ce încercă să ocolească, zice, "Ei bine, nu înseamnă chiar Asta." Înseamnă exact ceea ce spune, atunci când Dumnezeu face o făgăduință.

⁵⁴⁷ Acum, dacă vom observa cu atenție.

... Abraham și sămânței lui erau făgăduințele...

Unul era Sămânța, la singular, iar celălalt era făgăduințe.

Există mai mult decât o făgăduință și mai mult decât o persoană care sunt incluse în Sămânța lui Abraham. Vedeți? Există o singură Sămânță, dar mulți oameni din această Sămânță. Vedeți? Ele nu erau doar pentru Abraham, sau doar pentru Isaac. Ci... A fost pentru toată Sămânța lui Abraham. Făgăduințele au fost făcute pentru fiecare sămânță individuală a acestei Sămânțe. Ați înțeles?

⁵⁴⁸ Prin urmare, noi, fiind morți în Cristos, conform Scripturilor, luăm asupra noastră Sămânța lui Abraham și suntem moștenitori conform făgăduinței. Nu prin aderarea la biserică, sau prin constituirea de articole moarte, sau-sau și așa mai departe. Ci prin nașterea din Duhul lui Cristos, noi suntem Sămânța lui Abraham și suntem împreună moștenitori cu El în Împărăție.

⁵⁴⁹ Apoi, continuăm, să citim, apoi, puțin mai departe acum, "Dumnezeu face un jurământ." Acum, versetul 17 din capitolul 6.

De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia cu mai multă tărie...

... Dumnezeu, fiindcă voia să arate cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a confirmat-o cu un jurământ:

⁵⁵⁰ Oh, să ne oprim acum câteva minute. "Dumnezeu voia cu mai multă tărie." Nu că El ar fi trebuit să o facă, dar ca să facă din asta un lucru sigur.

⁵⁵¹ Acum, am aflat deja că Dumnezeu S-a făcut trup, a locuit printre noi, cum că S-a manifestat pe Sine față de lume. Când El a găsit-o pe femeia care săvârșea adulter, a spus, "Nu-nu te osândesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești." Când a găsit bolnavul, El a acționat exact așa cum ar fi trebuit să acționeze, pentru că El era Dumnezeu, și El-El a vindecat bolnavii. A înviat morții. A iertat păcatele. Indiferent de cum erau, și cât de multe, și cât de decăzuți erau, El i-a iertat, oricum, dacă erau doritori să vină și să ceară.

⁵⁵² Acum observați. Dacă Dumnezeu a acționat o dată într-o anumită circumstanță, iar dacă aceeași circumstanță se repetă, El trebuie să acționeze a doua oară la fel ca prima dată, altfel El este nedrept. Vedeți? Nu contează cât de rău ești în păcat, cât de înjosit ai putea ajunge, El trebuie să se poarte cu tine așa cum a făcut cu acea femeie căzută sau El a acționat greșit atunci. Comportamentul lui Dumnezeu este Persoana Sa, iar ceea ce este El în comportamentul Său declară Persoana Sa.

⁵⁵³ Așa ești și tu, în comportamentul tău de viață, spune ceea ce ești. Așa cum am avut și am trecut prin asta, o lecție sau două în urmă, Metodistii au vrut să declare, "Când strigați, Lați primit." Penticostalii spun, "Când ați vorbit în limbi, L-ați primit." Shakerii au spus, "Când vă scuturați, L-ați primit," Shakerii din Pennsylvania. Și aflăm că ei toți se înșeală. Viața ta O declară. Persoana ta declară ceea ce ești. Un om este cunoscut prin faptele sale, și orice este viața ta.

⁵⁵⁴ Ați auzit vechea poveste, "Viața ta vorbește atât de tare, încât nu pot auzi cuvintele tale." Deci, orice ești, ești. Viața pe care o trăiești arată ce fel de duh este în tine.

⁵⁵⁵ Și atunci poți să te dai drept lucrul greșit, sau, să te dai drept lucrul bun, ar trebui să spun. Poți să te dai drept un Creștin. Dar va veni, după un timp, va veni un timp în care veți fi puși sub tensiune, atunci se va vedea cine sunteți. Un lanț este atât de puternic cât veriga lui cea mai slabă.

⁵⁵⁶ Când Cristos, Fiul lui Dumnezeu, a fost pus la încercare, a arătat ceea ce era El. Sigur. Când vei fi pus la încercare, se va dovedi ce ești. Viața ta reflectă întotdeauna ceea ce este în interiorul tău. După un timp, fii sigur că păcatele tale nu te vor da de gol. Și asta e ceea ce încercăm să spunem.

⁵⁵⁷ Isus a spus, în Sfântul Ioan 5:24, "Cel care ascultă," nu cel care se scutură, cel care vorbește, cel care... "Cel care ascultă Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis, are Viața Eternă, și nu va veni niciodată la judecată; ci a trecut de la moarte la Viață."

⁵⁵⁸ Este vorba de credința voastră. Iar credința voastră, mărturisită de buzele voastre, se face cunoscută celor care pot auzi, dar viața voastră este în văzul tuturor. Așadar, oricât ați încerca să acționați așa și să faceți așa, nu va funcționa niciodată. Trebuie să fie în voi. Acesta este adevăratul miez al întregii povești. Credința voastră personală în Cristos cel înviat, ca Mântuitorul vostru; că El se află la dreapta lui Dumnezeu, acționând în locul vostru în această dimineață, așa cum voi acționați în locul Lui aici jos, ca martori. Un martor înseamnă să

acționezi în locul cuiva, să stea în locul tău ca martor. Și așa cum viața voastră reflectă aici ceea ce este mărturia voastră în Cristos, se reflectă acolo și se reflectă aici. Și El este acolo sus, ca ceea ce este El pentru voi, reflectă și acolo și aici. Așadar, sunteți... Prin credința voastră, sunteți mântuiți, și numai prin asta. Așadar, senzațiile, emoțiile, sentimentele, orice, nu au absolut nimic de-a face cu Asta. Acum, nu...

⁵⁵⁹ Acum, să nu credeți greșit că eu nu cred în aceste emoții. Cu siguranță. Dar lucrul de care ne ocupăm acum, încercând să le transmitem oamenilor din această zi, nu sunt emoțiile. Diavolul a luat aceste lucruri și a luat-o razna cu oamenii, lăsându-i săși bazeze destinația Eternă pe o emoție. Strigând, vorbind în limbi, mergând la biserică în fiecare duminică, comportându-se ca un Creștin, asta nu va avea nici o importanță în acea zi. "Doar dacă un om este născut din nou." Și viața voastră reflectă ceea ce sunteți pe dinăuntru, vedeți, nu emoțiile voastre.

⁵⁶⁰ Ați putea avea sânge pe mâini, ați putea vorbi în limbi, ați putea vindeca bolnavi, ați putea muta munții din loc cu credința voastră, și încă nu sunteți nimic. Întâi Corinteni 13. Vedeți? Trebuie să fie ceva ce s-a întâmplat printr-o Naștere care vine de la Dumnezeu, și Dumnezeu aduce Nașterea din nou în voi și vă dă o parte din El însuși. Atunci sunt acele lucruri. Sunteți o făptură nouă. "Eu le dau Eternă."

⁵⁶¹ Am analizat cuvântul "Etern." *Veșnic* este „un spațiu de timp.” *Eternitatea* este veșnică, veșnică și veșnică, dar există este o singură Eternitate. Și aflăm că primiți Viața Eternă, iar cuvântul în greacă este Zoe, care înseamnă "Viața lui Dumnezeu." Și primești o parte din Viața lui Dumnezeu, ceea ce te face un fiu duhovnicesc al lui Dumnezeu, și ești la fel de veșnic precum Dumnezeu este veșnic. Nu ai sfârșit, nici un loc de oprire, pentru că nu ai avut un loc de început. Tot ce are un început are un sfârșit, iar ceea ce nu are un început nu are sfârșit.

⁵⁶² Cât de mult iubim acest Cuvânt prețios! Cum ar trebui Creștinul să fie consolidat în Credința care a fost odată dată sfinților, și să nu fie aruncat de colo-colo, din loc în loc, și să adere la diferite biserici. Orice biserică din care vrei să faci parte este în regulă, atâta timp cât ești Creștin. Dar mai întâi puneți primul lucru, care este acea Naștere care vă înrudește cu Dumnezeu, așa cum Dumnezeu s-a înrudit cu voi.

⁵⁶³ El s-a făcut rudă cu voi, ca să vă învie. Înainte ca El să vă poată învia, El trebuie să vă dea Viața Eternă. Apoi, Dumnezeu a trebuit să devină rudă cu voi, să preia moartea, ca să vă învie. Apoi trebuie să deveniți rudă cu El, ca să mergeți la înviere. Vedeți despre ce este vorba? Este doar un schimb. Dumnezeu a devenit voi, pentru ca voi să deveniți Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu a devenit o parte din voi, trup, pentru ca voi să deveniți, prin harul Său, o parte din El, asta e tot, ca să aveți Viața Eternă.

⁵⁶⁴ Chiar un tablou frumos, și, oh, ne place.

Acum, *Dumnezeu, voia cu mai multă tărie...*

⁵⁶⁵ Nu a trebuit să o facă, dar El a vrut să o facă. Sunt atât de bucuroși de asta, nu-i așa, că Dumnezeul nostru a vrut? Priviți. Dacă El-dacă El nu ar fi fost îndelung răbdător? Care este roada Duhului? Dragostea, bucuria, credința, pacea, îndelunga răbdare. Aceasta este o parte din Dumnezeu care este în voi. Și poate îngăduința, suportarea poverilor celui alt. Să vă iertați unii pe alții, precum Dumnezeu, de dragul lui Cristos, v-a iertat pe voi. Duhul lui Dumnezeu din voi vă face așa. Și apoi, când Dumnezeu a fost aici pe pământ și a devenit voi, a devenit păcat, căci El preluând păcatul vostru, l-a purtat în locul vostru și a plătit pedeapsa voastră pentru acesta. Dumnezeu este îndelung răbdător, suportând poverile noastre.

⁵⁶⁶ Și apoi El este un Dumnezeu bun. Dacă vreți, anumite lucruri în felul vostru, să știți, Dumnezeu este suficient de bun pentru a face asta. Lui îi place să-să vă facă fericiți. El vrea să... El este dragoste, iar marea Sa dragoste Îl constrânge chiar să facă un pas înapoi uneori, ca să vă lase să aveți lucrurile pe care le doriți.

⁵⁶⁷ Uitați-vă la Toma, după înviere. Toma nu a vrut să creadă. Oh, el are mulți copii astăzi. Dar Toma a spus, "Nu. Nu. Trebuie să am niște dovezi. Va trebui să-mi pun mâinile în coasta Lui, și în a Lui... degetele mele aici în mâinile Lui, înainte să cred Asta. Mie, mie nu-mi pasă ce spuneți." Vedeți, el era cu totul în afara ordinii Scripturii, chiar atunci. Ar trebui să Îl credeți. Așa că a spus, "Trebuie să am vreun fel de dovadă, ca să Îl dovedesc."

⁵⁶⁸ Și Isus s-a făcut văzut, El este bun, "Haide, Toma, dacă asta vrei, ei bine, iată. Poți să ai asta."

⁵⁶⁹ Așa suntem noi. Noi spunem, "Doamne, trebuie să vorbesc în limbi. Eu-eu trebuie să strig. Trebuie să..."

⁵⁷⁰ "Oh, dă-i drumul, te las să o ai." El este bun.

⁵⁷¹ Așa că și-a pus mâinile în coasta Lui, apoi a spus, "Oh, este Domnul meu și Dumnezeul meu."

⁵⁷² A spus, "Acum, Toma, tu crezi de când ai văzut. Dar cu cât mai mare este răsplata celor care nu au nici o dovadă și totuși cred Asta!" Iată. Acolo trebuie să ajungem. "Cu cât mai mare este răsplata celor care nu au văzut nimic, dar totuși cred Asta." Este un act de credință, că noi Îl acceptăm.

⁵⁷³ Acum, eu cred că semnele îi însoțesc pe credincioși, dar să punem primele lucruri pe primul loc. Puteți avea semnele, fără Aceasta. Pavel a spus că se poate. El a spus, "Aș putea vorbi în limbi ca omenii și ca Îngerii; nu sunt nimic. Pot muta munții din loc prin credința mea; nu sunt nimic. Aș putea să înțeleg Biblia, în așa fel încât să cunosc toate tainele lui Dumnezeu; nu sunt nimic." Vedeți, acestea sunt daruri ale Duhului Sfânt, fără Duhul Sfânt.

⁵⁷⁴ Duhul Sfânt este Dumnezeu. Dumnezeu este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, blândețe, răbdare. Acesta este Duhul lui Dumnezeu. Asta este ceea ce învie Dumnezeu în zilele din urmă, prin acel Duh.

⁵⁷⁵ Acum, "Nevrând..."

... *Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței...*

... *Dumnezeu, voia cu mai multă... să dovedească... moștenitorilor...*

Cine sunt moștenitorii? „Noi, fiind morți în Cristos, luăm asupra noastră Sămânța lui Abraham și suntem moștenitori." Oh, percepeți asta? Noi suntem moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu, printr-o făgăduință jurată. Dumnezeu nu a trebuit să jure. Cuvântul Său este desăvârșit. Dar a și jurat, pe Sine Însuși, pentru că nu era nimeni mai mare.

⁵⁷⁶ În timp ce citim mai departe, doar un moment, ascultați.

... *făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a confirmat-o printr-un jurământ:*

⁵⁷⁷ "Nestrămutarea," de neschimbat. Dumnezeu nu se poate schimba. El trebuie să rămână același. Și dacă Dumnezeu a vindecat un bolnav, El nu-și poate schimba niciodată atitudinea. Dacă Dumnezeu a iertat un păcătos, o prostituată, El nu-și poate schimba niciodată atitudinea. Nestrămutarea, neschimbarea Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus, într-un loc, "Eu sunt Domnul Care vindecă toate bolile tale." El trebuie să rămână cu Asta, pentru că El este infinit. El a cunoscut până la sfârșit de la început.

⁵⁷⁸ Acum, eu pot spune, "Voi face asta." Iar Biblia a zis, noi ar trebui să spunem, "Dacă este voia Domnului." Pentru că, eu sunt muritor. Eu nu știu. Uneori trebuie să-mi retrag cuvântul, dar Dumnezeu nu poate să-l retragă pe al Lui. El este Dumnezeu.

⁵⁷⁹ Și El a cerut un singur lucru, "Dacă tu poți să crezi." O, Doamne! "Dacă tu poți să crezi, toate lucrurile sunt posibile." "Dacă tu poți să crezi," asta e tot. "Tu, dacă tu poți," iată întrebarea. Dar întrebarea nu se referă la Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că, nestrămutarea Lui, El nu se poate schimba. Ce minunat!

⁵⁸⁰ Acum ascultați, în timp ce citim mai jos.

Pentru că, prin două lucruri care nu se pot schimba și în care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, ...

Imposibil! O imposibilitate și nestrămutarea sunt practic același cuvânt; nu se poate schimba, nu se poate muta. Trebuie să rămână la fel pentru totdeauna. Nu poate fi schimbat, nestrămutarea și imposibilitatea.

Și două, *prin două lucruri care nu se pot schimba, în care este imposibil ca Dumnezeu să mintă, ...*

"Avem două lucruri?" Da. În primul rând, Cuvântul Său a spus că El o va face. Al doilea a fost jurământul Său pe care l-a depus, că El o va face. O, Doamne!

⁵⁸¹ Ce fel de oameni ar trebui să fim? De ce ar trebui să fim aruncați înapoi și încolo și să alergăm în jur, și să luăm lucrurile lumii și să ne comportăm ca în acest Creștinism modernizat din 1957? Vrem să fim genul de modă veche care Ilia pe Dumnezeu pe Cuvânt, și numește lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi fost. "Dacă Dumnezeu a spus așa, Asta o stabilește."

⁵⁸² Abraham, căruia i-a fost dată făgăduința, lui și Sămânței sale, a numit lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi fost. Căci, Era făgăduința lui Dumnezeu, știind că Dumnezeu nu poate minți. El i-a făgăduit asta, și el a crezut-O. Și, pe măsură ce anii treceau și făgăduința părea să se îndepărteze, pentru ochiul natural, Aceasta a devenit mai aproape pentru Abraham.

⁵⁸³ În loc să fie slab și să spună, "Ei bine, poate că nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină. Poate că eu sunt doar go-... Poate că nu există așa ceva. Poate că m-am înșelat în toate concepțiile mele." Atunci, asta dovedește un lucru, că nu te-ai născut din nou. "Pentru că este..."

⁵⁸⁴ Am analizat duminica trecută, doar puțin mai în spate în capitol. "Pentru că este imposibil ca un om care a gustat odată din darurile și lucrurile Cerești, să cadă și să fie înnoiți iarăși la pocăință." Absolut, cu totul imposibil!

Căci cel născut din Dumnezeu nu face și nu poate face păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el; și el nu poate păcătui, ...

Sămânța lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu. "Credința vine în urma auzirii, auzind Cuvântul, 'Jertfa a fost făcută. Totul s-a terminat.'"

⁵⁸⁵ Acum, dacă voi greșiți, Dumnezeu vă va face să plătiți pentru asta. Dar dacă o faceți, greșiți, nu o faceți cu voia. Capitolul 10, versetul 47, cred, "Căci dacă păcătuim cu voia după ce am primit cunoștința Adevărului." Dar odată ce sunteți Născuți, aveți Adevărul; nu cunoștința Acestuia, ci ați acceptat Adevărul și Acesta a devenit o realitate. Și sunteți un copil al lui Dumnezeu, pentru timp și pentru Eternitate. Dumnezeu a jurat că El o va face.

⁵⁸⁶ Isus a zis, "Cel ce ascultă Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Nu va ajunge niciodată la Judecată. A trecut de la moarte la Viață." Acum, cu un jurământ ca acesta, "Cu voia lui Dumnezeu să-L primim."

⁵⁸⁷ Acum, urmăriți ce spune aici, Pavel vorbind către biserică. ... *este imposibil ca Dumnezeu să mintă, noi ar trebui să avem o puternică îmbărbătare, ...*

Nu, "Păi, dacă Bapțiștii nu mă tratează cum trebuie, mă voi duce la Metodiști." Vedeți?

... noi ar trebui să avem o puternică îmbărbătare, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte:

⁵⁸⁸ Acum, citind ultimul.

Nădejde pe care o avem ca o ancoră a sufletului, ... Nădejdea, jurământul depus de Dumnezeu, o avem ca o ancoră a sufletului, tare și neclintită, și care pătrunde în ceea ce este dincolo de perdea;

⁵⁸⁹ Să vorbim doar un moment despre "perdeaua." Noi nu am înțeles asta prea bine duminica trecută seara.

⁵⁹⁰ "Înlăuntrul perdelei." Vălul este trupul. Vălul este ceea ce ne împiedică să-L vedem pe Dumnezeu, față în față, în această biserică. Vălul este ceea ce ne împiedică să-i vedem pe Îngeri la pozițiile lor din această dimineață, stând lângă scaune. Vălul este ceea ce ne împiedică să-L vedem. Noi suntem ascunși în spatele vălului, iar acel vâl este trupul. Suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem în Prezența lui Dumnezeu, "Îngerii lui Dumnezeu tăbărăsc în jurul celor ce se tem de El." Suntem în Prezența lui Dumnezeu, tot timpul. "Nu te voi lăsa niciodată, nici nu te voi părăsi vreodată. Voi fi cu tine întotdeauna, chiar până la sfârșit." Dar vâlul este trupul, asta este ceea ce ne ține departe de Prezența Lui. Dar prin suflet, prin Duhul, prin credința noastră, știm că El ne veghează. El stă lângă noi. El este aici, acum.

⁵⁹¹ Jos, la Dotan, într-o dimineață, un bătrân profet era înconjurat de o oștire și slujitorul său a ieșit și a spus: "Oh, părinte, toată țara este înconjurată de străini."

⁵⁹² Și Ilie s-a ridicat și a zis, "Ei bine, fiule, sunt mai mulți cu noi decât sunt cu ei."

⁵⁹³ Ei bine, el a clipit din ochi și s-a uitat în jur. Nu putea să vadă nimic.

⁵⁹⁴ A spus, "Dumnezeule, aș vrea ca Tu să-i deschizi ochii, să-i scoți vâlul." Și când a căzut vâlul de pe ochii lui, în jurul aceluia bătrân profet erau care de foc, munții erau în Flăcări cu Îngeri și care de foc. Iată.

⁵⁹⁵ Oh, atunci Ghehazi a putut spune, "Eu-eu înțeleg acum." Vedeți, vâlul a căzut. Iată unde este obstacolul.

⁵⁹⁶ Iată-l. Țineți asta bine. Vălul este ceea ce ne împiedică să trăim așa cum ar trebui. Vălul este ceea ce ne împiedică să facem lucrurile pe care vrem cu adevărat să le facem. Și Dumnezeu sa învăluit în trup și vâlul a fost sfâșiat în două. Și Dumnezeu a redevenit Dumnezeu și a ridicat vâlul în care El S-a ascuns. Aceasta este învierea Domnului Isus. Dovedindu-ne că, în acest vâl în care suntem acum ascunși, prin credință Îl credem și Îl acceptăm. Și când *acest* vâl va fi sfâșiat în două, voi merge în Prezența Lui cu această siguranță, știind că, "Îl cunosc în puterea învierii Sale." La Venirea Domnului Isus, acest vâl va fi înviat din nou, într-un mod desăvârșit, încât voi umbla și voi vorbi cu El ca Mântuitor și Dumnezeu al meu, când va prelua tronul lui David. Și vom trăi veșnic în acest vâl, după ce va fi desăvârșit, dar acest vâl are în el păcat. Nu contează cât... Nu vă gândiți niciodată la acel trup glorificat în acest pământ. Trebuie să moară, la fel cum trebuie să moară și sufletul vostru, pentru a se naște din nou.

⁵⁹⁷ În desăvârșirea de a nu mânca carne și să nu faceți *asta*, și să perfecționați trupul, nu îl veți avea niciodată. Și trebuie să renunțați la *asta*, și să faceți *asta*, și să faceți *asta*, și să faceți *asta*, asta e legea. Aceștia sunt legaliștii. Noi nu credem în formele legale de mântuire. Noi credem Asta că prin har suntem mântuiți. Și nu este vorba despre voi. Voi nu aveți nimic de-a face cu asta. Este alegerea lui Dumnezeu care o face. "Nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-l atrage Tatăl Meu." Așa este. Și El... Tot ce a venit Isus să facă a fost să-i ia pe cei pe care Tatăl ia cunoscut mai dinainte; și i-a predestinat înainte de întemeierea lumii ca să devină fii și fiice ale lui Dumnezeu. Amin. "Nu cine aleargă, nici cine vrea, ci Dumnezeu care are milă." Dumnezeu este care face asta. Nu vă puteți lăuda, deloc. Nu este nimic ce ați făcut voi. Dumnezeu, prin har, v-a mântuit; nu voi, înșivă. Dacă o faceți voi, aveți cu ce să vă lăudați. Dar nu aveți nimic cu ce să vă lăudați. Toate laudele Îi revin Lui. Este El. Atunci El v-a dat nădejdea sigură, "A depus un jurământ, imposibilitatea ca copiii Săi să se piardă vreodată."

⁵⁹⁸ Acum, ei sunt pedepsiți pentru că au greșit. Culegeți ce semănați. O primiți. Să nu credeți acum, dacă ieșiți să păcătuți, scăpați de asta. Dacă o faceți și aveți această atitudine, dovedește că nu v-ați născut din nou. Ați înțeles? Dacă încă mai aveți în voi dorința să faceți ce este rău, atunci sunteți încă greșiți. Vedeți? "Căci El a desăvârșit, pentru totdeauna, pe cei ce sunt... Și acele animale sub Vechiul Testament, în zilele legii, oferite în fiecare an, neîncetat, nu au putut niciodată să ștergă păcatul." Dar când ne punem mâinile pe capul Lui, și ne mărturisim păcatele și suntem născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, nu mai avem nici o dorință de păcat. Păcatul a trecut de la voi. Asta e pentru timp și Eternitate.

⁵⁹⁹ Veți face greșeli. Veți cădea. Veți greși cu voia. Veți ieși cândva și veți face lucruri. Asta nu înseamnă că sunteți pierduți. Asta înseamnă că veți fi corecți.

⁶⁰⁰ Băiețelul meu, de multe ori, copiii mei, vor face lucruri. Și ai voștri fac la fel. Ce voi... Ei știu că este împotriva regulilor voastre. Și știu la ce să se aștepte atunci când o fac. Vor primi o bătaie pentru asta, uneori una zdravănă. Dar este totuși copilul vostru. Cu siguranță.

⁶⁰¹ Este imposibil ca acel om să fie din nou dus vreodată, care a fost odată născut din Viața Eternă. Dumnezeu nu ia înapoi ceea ce dăruiește. "Cine ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel care M-a trimis are Viața veșnică; și nu va veni niciodată la Judecată, ci a trecut din moarte la Viață. Îl voi învia în zilele de pe urmă." Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu.

⁶⁰² Acum, dacă mergeți și spuneți, "Oh, bine, atunci pot face doar..." Eu întotdeauna fac ceea ce vreau să fac. Dar dacă ești Creștin, nu vrei să faci ceea ce este greșit, pentru că însăși Viața din tine, însăși temelie. Dacă vrei să faci ceea ce este greșit, arată că lucrul greșit este *aici* înăuntru. "Cum poate să iasă apă amară și apă dulce din aceeași fântână?"

⁶⁰³ Deci ai fost tot încurcat cu un fel de emoție, sau *vre-un fel* de senzație fabuloasă: Uită asta! Întoarce-te la altar și spune, "Dumnezeule, ia de la mine vechea mea viață păcătoasă și punemă într-o astfel de stare încât toată dorința mea..."

"Cine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește." Așa este.

El nu are nicio dorință să facă acest lucru.

⁶⁰⁴ Desigur, diavolul îl va prinde în capcană ici și *colo*, dar nu cu voia. Biblia a spus acest lucru. Diavolul îl va prinde în capcană, din când în când. Cu siguranță, o va face. A încercat să arunce o capcană pentru Domnul nostru Isus. A făcut-o cu Moise și l-a prins. A făcut-o cu Petru, și l-a prins. A făcut-o cu mulți, dar...

Petru chiar L-a negat, dar apoi s-a dus și a plâns cu amar. Era Ceva în el.

⁶⁰⁵ Când porumbelul a fost eliberat din corabie... Corbul a ieșit, a croncănit în jur. El era în regulă în corabie, dar când a ieșit, natura lui era diferită. Putea să mănânce toate hoiturile pe care le dorea și să fie mulțumit. De ce? Era corb, de la bun început. Era un necrofag. Nu era bun de nimic. Era un fățarnic care a șezut în cuib cu porumbelul, de aceeași mărime ca și porumbelul. Putea zbura oriunde putea zbura porumbelul. Dar putea să mănânce mâncare bună tot așa cum mânca și porumbelul. Și apoi putea mânca mâncare putrezită, ce porumbelul nu putea mânca. Căci, porumbelul este o altă constituție. Ea este o altă specie. Ea este o porumbiță. Iar porumbelul nu poate digera mâncarea putrezită, pentru că nu are fiere.

⁶⁰⁶ Și un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu devine un porumbel al lui Dumnezeu, natura lui, schimbarea lui, constituția lui. Da, domnule. Dacă pui spiritul de-de porumbel în corb, el nu se va așeza niciodată pe o carcasă moartă. Dacă el sar așeza din greșeală, cu siguranță ar pleca repede. El nu ar putea suporta. Și un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu, nu tolerează. El s-ar putea să intre într-o cârciumă cândva, dar va pleca repede de acolo. O femeie l-ar putea ademini, să îl facă să se întoarcă, dar el va întoarce din nou capul. El va pleca repede de acolo. De ce? El este un porumbel. Așa este. Nu-l veți păcăli, pentru că el știe. "Oile Mele cunosc Glasul Meu, și nu vor urma un străin." El este un porumbel, de la bun început. Iată despre ce vorbesc, acel ceva adevărat care se ancorează acolo.

⁶⁰⁷ Urmăriți cu atenție acum. "Dumnezeu a jurat." Oh, asta...

Nădejdea care o avem ca o ancoră a sufletului, atât... neclintită, și care pătrunde în-în ceea ce este perdeaua;

⁶⁰⁸ "Vălul." Dumnezeu a coborât, învăluit în carne. Ca să facă ce? Ca să Se arate pe Sine. El a trebuit să se ascundă, pentru că noi nu-L puteam vedea. Și S-a ascuns în spatele vălului. Și vălul era Cine? Isus. "Nu Eu fac faptele, ci Tatăl Meu," a spus Isus. "Tatăl Meu locuiește în Mine. Eu lucrez. Tatăl lucrează, și Eu lucrez de asemenea." Iată-L ca Cel învăluit, umblând în trup, Dumnezeu, Emanuel, Dumnezeu cu noi. "Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine." Iată-Laici, umblând.

⁶⁰⁹ Acum, El a coborât și a făcut o sfințire, sau o dispoziție, sau o ispășire, ca prin moartea Sa oferită, a plătit prețul păcatului, pentru ca El să se întoarcă și să locuiască în noi. Atunci credința pe care o avem noi este o-este o credință învăluită, sau o persoană învăluită. Prin urmare, noi nu ne uităm la lucrurile pe care le vedem în acest văl. Vălul are educații și face lucruri și vorbește lucruri. Este un lucru științific. Dar Duhul Dumnezeului celui viu care locuiește înăuntru aici, numește acele lucruri care nu erau, ca și cum ar fi fost, dacă Dumnezeu a spus așa. Iată învăluirea voastră. Noi suntem în văl.

⁶¹⁰ Acum, într-o zi El va învia acest văl, nu născut dintr-o femeie prin dorința sexuală a bărbatului și a femeii, ci prin voia lui Dumnezeu, El va vorbi și ea se va realiza. Atunci noi vom avea un trup ca și Propriul Său trup glorios. Vom fi învăluiți, ca să putem vorbi unii cu alții, să ne strângem mâinile.

⁶¹¹ Acum, când vom pleca de aici, există un cort, o teofanie, doar o imagine a unui om, care nu mănâncă, nu bea, nu doarme, treaz pentru totdeauna. Acolo ne ducem. Dar ei așteaptă sub Altar, strigând, "Doamne, până când? Cât timp?" ca să se întoarcă jos. Pentru că, vor să dea mâna unii cu alții. Vor să se așeze, să mănânce și să vorbească unii cu alții. Ei sunt umani. Binecuvântat să fie Numele Domnului!

⁶¹² Când Dumnezeu l-a făcut pe om după Propriul Său chip, la început, El l-a făcut așa. El avea părtășie unul cu celălalt, pentru că ne cunoaștem unii pe alții. Ne plac lucrurile ceea ce ne-a făcut Dumnezeu, pentru că așa am fost făcuți. La marea Sa Venire, cei care sunt pregătiți vor fi astfel pentru totdeauna. Nemuritori, vom sta în asemănarea Lui. O, binecuvântat fie acest Nume al lui Cristos!

⁶¹³ Și acum avem arvuna mântuirii noastre, când Îl acceptăm ca Mântuitorul nostru personal, ca Vindecătorul nostru. Toate acestea sunt remunerațiile, sau, dividendele care se plătesc pe polița de asigurare. Amin. Știți ce este o poliță de asigurare. Puteți încasa dividende de pe aceasta până când vine valoarea nominală. Cu siguranță. Puteți încasa dividende. Și noi încasăm dividende acum. Numai că, de îndată ce încasăm dividendele, remunerația se acumulează din nou.

⁶¹⁴ Un agent de asigurări, odată, mi-a spus, "Billy, aș vrea să-ți vând niște asigurări."

Am spus, "Am una." Soția mea s-a întors cu privirea spre mine.

⁶¹⁵ Acum, nu am nimic împotriva asigurărilor. Dar unii oameni sunt "săraci prin asigurare." Așa că, ei s-au întors. El a spus...

⁶¹⁶ Soția mea s-a uitat la mine, ciudat, "Ai asigurare?"

⁶¹⁷ Am zis, "Sigur." Ea nu știa nimic despre asta.

⁶¹⁸ El a spus, "Ei bine, Billy, ce fel de asigurare ai?"

⁶¹⁹ Am zis:

Siguranță binecuvântată, Isus este al meu!

Oh, ce arvună a gloriei Divine!

Un moștenitor al mântuirii, cumpărat de Dumnezeu,

Născut din Duhul Lui, spălat în Sângele Lui.

⁶²⁰ El a spus, "Asta e foarte bine, Billy," a spus el, "dar nu te va pune aici sus în cimitir."

⁶²¹ Eu am spus, „Dar mă va scoate afară. Acesta e lucrul cel mai important." Nu mă îngrijorează să ajung acolo; mă îngrijorează să ies.

⁶²² Și din moment ce am asigurarea, prin jurământul Dumnezeului Eternității, că El mă va învia din nou în asemănarea Fiului Său, în ziua de apoi, voi merge cu îndrăzneală și voi avea o mângâiere și o ancoră a sufletului, căci, în timp ce sunt în acest vâl, există ceva nevăzut Care m-a ancorat în Stânca veacurilor de acolo. Când apele se înalță și se dezlănțuie, nu are nici o importanță. Dacă moartea, primejdiile sau orice altceva, nu ne desparte de dragostea lui Dumnezeu. Ancora mea ține înăuntrul vălului. Să vină inundațiile. Să se năpustească. Să vină necredincioșii. Credinciosul născut din nou are o ancoră. Nu puteți vedea încă prin acest vâl. Dar eu știu că ancora mea se ține acolo departe, de Stânca veacurilor, Care este o făgăduință jurată că El mă va învia în ziua de apoi.

⁶²³ Nu e de mirare că poți privi moartea în față și să spui, "Unde îți este boldul? Mormântule, unde îți este biruința? Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, Care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos."

În care *premergătorul*...

O, Doamne! Nu vom ajunge la lecție.

Unde premergătorul... pentru noi

⁶²⁴ Un premergător. Ați observat vreodată, în vechile vremuri din vest (De multe ori am trecut prin vechile trasee.), un premergător, sau un explorator? Când caravana de căruțe pierdea, din lipsă de apă, exploratorul alerga înainte. Și el vedea triburile de Indieni; le ocolea. Și vedea unde era un izvor de apă. Se grăbea să se întoarcă și spunea șefului convoiului de căruțe, "Grăbiți caii, faceți-vă toți curaj, căci chiar după munte este o fântână mare de apă." El este un premergător.

⁶²⁵ Și aici, Premergătorul. Omul era odată imobilizat de diavol, sub foc continuu, dar Cineva a preluat postul de mitralieră. Acela a fost Isus. Premergătorul a mers înaintea noastră. Și Satan stând acolo cu o mitralieră, țintuindu-ne la pământ, mereu în robie și speriați de moarte. El păzea acea Fântână. Sigur că da. I s-a dat însărcinarea, pentru că noi am păcătuit și am fost alungați de la Aceasta. Dar Premergătorul, Cristos, a venit și a preluat postul.

⁶²⁶ Ați auzit acea cântare veche, "Țineți fortăreața, căci vin"? Țineți fortăreața, nimic; haideți să o preluăm. Nu vrem să o mai ținem. Cristos a preluat fortăreața. Aleluia! Ușa este deschisă. "Este o Fântână deschisă în casa lui Dumnezeu, în cetatea lui David, pentru a curăța, pentru curățirea celor necurați." Premergătorul nostru a intrat deja pentru noi.

⁶²⁷ Premergătorul, El ne spune, "Există un loc chiar dincolo, acolo, unde nu veți îmbătrâni niciodată." Unde nu vor exista riduri, unde nu va trebui să folosești Max Factor pentru a arăta bine pentru soțul tău. Premergătorul s-a dus înainte. Acolo nu există un loc unde îmbătrânești și obosești și să tremuri. Este un loc în care nu vă veți îmbolnăvi niciodată. Unde copilășul nu va avea niciodată o colică. Unde nu veți pierde niciodată un dinte fals, sau, un dinte, pentru a pune unul fals. Aleluia! Oh, binecuvântat să fie Numele Lui! El a intrat, și nemuritori vom sta în asemănarea Lui, într-o zi, acolo. Vor străluci mai tare decât stele și decât soarele. Cu siguranță. Premergătorul s-a dus înaintea noastră.

... premergătorul s-a dus, a intrat pentru noi, adică Isus, a fost făcut Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.

⁶²⁸ Acest mare Premergător s-a dus înaintea noastră, deschizând o cale. El a devenit din Duh, marile izvoare ale curcubeului lui Dumnezeu, Care n-a avut nici început, nici sfârșit. El a fost, pentru totdeauna, Dumnezeu.

Această rază de Lumină a mers înainte. A fost o rază de dragoste, aceasta este cea principală, roșie. Urmează următoarea culoare, care era albastră; albastrul, adevărul. Apoi, au urmat după asta alte culori, prin cele șapte culori desăvârșite, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, care au ieșit din acel mare Izvor sau acel mare Diamant despre care a vorbit Isus. Acel mare Diamant a fost ciobit, ca să reflecte aceste culori. Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit printre noi, pentru ca El să reflecte bunătatea și mila Sa printre noi, prin daruri și semne și minuni. Tot curcubeul acela mare s-a transformat într-o Teofanie, de, făcut după chipul omului, dar El nu era

om, El nu avea încă trup, El era o Teofanie.

⁶²⁹ Moise a spus "Aș vrea să Te văd." Dumnezeu l-a ascuns în stâncă.

⁶³⁰ Și când El a trecut pe acolo, Și-a întors spatele. Moise a spus, "Arăta ca spatele unui om."

⁶³¹ Atunci ce s-a întâmplat? Într-o zi, acolo jos, când Abraham stătea în cortul său. Vom ajunge la asta, în seara asta. Când Abraham stătea în cortul său, Dumnezeu a venit la el, într-un trup de carne.

"Oh," ziceți, "frate Branham, el era..."

⁶³² Îl vom găsi chiar aici întâlnindu-se cu Abraham înainte de asta, în rânduiala lui Melhisedec, un trup de carne, care era Dumnezeu. Sigur că a fost. El era Dumnezeu în trup.

⁶³³ Voi spuneți "Atunci, frate Branham, de ce ar fi trebuit El să se întoarcă și să se nască?"

⁶³⁴ El nu s-a născut atunci. El a fost doar creat, un trup în care El a locuit. Melhisedec era Împăratul Salemului, care este Împăratul Ierusalimului, care este Împăratul păcii; care nu avea nici tată, nici mamă, nici început de zile, nici sfârșit de viață.

Isus avea și tată și mamă, și început de zile și sfârșit de viață.

Dar El a fost făcut "după rânduiala" lui Melhisedec, care nu avea nici început de zile și nici sfârșit de viață.

⁶³⁵ Melhisedec era Dumnezeu Însuși. Melhisedec era Iehova Dumnezeu, Același care l-a întâlnit pe Abraham, ani mai târziu, în fața cortului său. Era cu spatele la el; El a spus: "De ce a răs Sarah?" Așa este. El era Cel care stătea acolo, privind spre Sodoma. Abraham l-a recunoscut, pentru că în interiorul vâului său era o ancoră care ținea acea făgăduință. Nu pentru că ar fi avut vreo senzație, ci pentru că Dumnezeu i-a făcut făgăduința. Și când a intrat în contact cu acel mare magnet, el a știut că Acesta era în acel trup.

⁶³⁶ A ieșit cu Abraham, acolo puțin. I-a spus lui Abraham. A spus, "Știind că, voi ascunde Eu aceste lucruri de Abraham, știind că el este moștenitorul lumii? Eu nu voi face acest lucru." Astfel, "Abraham, îți voi spune ce Am venit să fac," reluăm în această seară, "acolo jos în Sodoma," și ce aveau ei toți de gând să facă. Și de îndată ce El l-a binecuvântat pe Abraham, S-a întors din nou în spațiu. Un Om care stătea acolo și avea praf pe hainele Lui, un Om. Și nu numai atât, dar El a mâncat carnea unui vițel pe care Abraham l-a ucis și a băut laptele de la vacă, și a mâncat niște focace (niște pâine de porumb), și avea unt pe ele. Este exact așa. Și apoi s-a întors din nou la o Teofanie.

⁶³⁷ Ce era? De ce nu a luat-o El atunci? El nu a fost născut niciodată ca mine și ca voi. Dar El trebuia să se nască în trup, ca să poată prelua acel bold. Acela era un trup creat. Acela era un trup care El doar a scos calciul și potasiul din pământ, și a spus, "Whew," și a pășit în el. Același lucru a fost și Melhisedec. El a pășit în el, într-un trup în care El putea ieși înaintea lui sub vâl, al unui vâl al Propriei Sale creații; nu un vâl al creației unei femei, prin pânțele unei femei, printr-o-o celulă, niciodată. Ci El l-a creat și a pășit în acesta, și a vorbit, în rânduiala lui Melhisedec.

⁶³⁸ Cine este acest Melhisedec?

Pentru că acest Melhisedec, împăratul Salemului, (care este Ierusalimul), prinț al Dumnezeului Celui Preaînalt, (cu siguranță), care l-a întâmpinat pe Abraham când acesta se întorcea de la măcelul împăraților, și l-a binecuvântat;

Căruia și Abraham i-a dat zecime din toate; care după însemnarea numelui său este întâi Împărat al neprihănirii, (acea mare dragoste, acel mare Duh de la început)... Împărat al neprihănirii, ... apoi și... Împărat al Salemului, adică Împărat al păcii;

Fără tată, fără mamă, fără spiță de neam, neavând nici început al zilelor, sau sfârșit al vieții; ...

⁶³⁹ Cine a fost? El nu s-a născut niciodată, El nu va muri niciodată. Cine este? A fost Dumnezeu, sigur, a fost, în prefigurarea Domnului Isus. Sigur că da. Dar El trebuia să vină printr-o femeie, în ordinea în care tu ai venit printr-o femeie. Și El a trebuit să vină în felul în care tu ai venit, pentru a te aduce înapoi la El. Aleluia!

Har uimitor! ce dulce-i sunetul,

Care a mântuit un sărman, amărât orb ca mine!

Cândva am fost pierdut, dar acum sunt găsit, prin harul Său,

Am fost orb, dar acum eu văd.

⁶⁴⁰ Înțeleg ce a trebuit să facă El. Dumnezeu a devenit eu, pentru ca eu, prin har, să devin din El. El a preluat păcatele mele, ca prin neprihănirea Lui eu să pot avea Viața Eternă. Eu nu puteam alege singur. Natura mea era păcătoasă. Eu nu am avut nimic de-a face cu asta. Am fost "născut din lume, modelat în nelegiuire, venit în lume vorbind minciuni." Nici măcar o șansă, deloc; nimic, nici măcar o dorință.

⁶⁴¹ Spune-i unui porc că "greșește, că mănâncă lături," vrei? Să vezi cât te ascultă. Spune-i unui corb că este "greșit să mănânce dintr-o carcasă moartă," și vezi ce-ți va spune. Dacă ar putea să vorbească, "Tu vezi-ți de treburile tale." Sigur că da.

⁶⁴² O, dar harul lui Dumnezeu care a schimbat această natură, și mi-a dat posibilitatea să doresc și să tânjesc și să însetez, "Bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, O Dumnezeule. Inima mea va tânji după Tine."

⁶⁴³ David a spus: "Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, O

Dumnezeule."

⁶⁴⁴ Dumnezeu i-a dat omului această sete, să i se închine Lui, să-l iubească, să-l caute pe El. Dar omul o pervertește prin chemarea diavolului, și se duce și pofteste la femei și la plăceri și la lucrurile lumii, încercând să satisfacă acea creație sfântă pe care Dumnezeu a pus-o în el, ca să-L iubească. El o plasează pe lucrurile lumii. Dar, frate, atunci când el este odată schimbat, și acea fântână cu mormoloci în ea, tot felul de-de tulburări ale cisternei, a fost curățată și sterilizată, și Apa curată a lui Dumnezeu este pusă acolo, păcatul nu o poate atinge niciodată. Amin.

O cât Îl iubesc! Cât Îl ador!
Viața mea, Soarele meu, al meu Totul în Toate!
Marele Creator a devenit Mântuitorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.
Jos din slava Sa, povestea veșnic vie,
Dumnezeul și Mântuitorul meu a venit, și Isus era Numele Lui.
Născut într-o iesle, pentru ai Lui un străin,
Dumnezeul durerii, al lacrimilor și al agoniei.
O cât Îl iubesc! O cât Îl ador!
Răsuflarea mea, Soarele meu, al meu Totul în Toate!

⁶⁴⁵ O, Dumnezeule! Cum a putut El să facă asta? Omul a încercat să o scrie. Cineva a spus:

Dacă am umple oceanul cu cerneală,
Și fiecare pai de pe pământ să fie o peniță;
Toate cerurile să fie făcute din pergament,
Și fiecare om să fie un scriitor de meserie;
Pentru a scrie dragostea lui Dumnezeu acolo sus

Cum marele Dumnezeu din Ceruri s-a făcut trup și a preluat păcatele mele!

Pentru a scrie dragostea lui Dumnezeu acolo sus
Ar seca oceanul;
Nici chiar pergamentul nu ar putea cuprinde totul,
Chiar și întins de la cer la cer.

⁶⁴⁶ Și pentru a face moștenitorii acestei mântuiri o nădejde sigură, A jurat pe Sine Însuși că ne va învia în zilele din urmă, că ne va da Viața Eternă. "Și nimeni nu-i poate smulge din mâna Mea." Amin.

Să ne rugăm.

⁶⁴⁷ Ești vinovat de respingerea dragostei Lui? Te-ai ferit de Ființa Sa binecuvântată, de Marele acesta care te-a făcut ceea ce ești? Și acum, iată-te aici, în această dimineață, atât de departe în viață, și îți oferă o oportunitate. Vrei să continui să trăiești? Există o singură cale de a trăi, aceea de a crede în Domnul Isus. Dacă tu, din inima ta, crezi că El este Fiul lui Dumnezeu și Îl accepți ca Mântuitorul tău, și crezi că Dumnezeu L-a înviat pentru justificarea ta, dacă vrei să îl accepți pe această bază, este al tău acum.

⁶⁴⁸ Vrei să-ți ridici mâna? Vreun suflet nepocăit, care ar vrea să se pocăiască în această dimineață, să spună, "Adu-ți aminte de mine, frate, predicator, când mergem la rugăciune. Și eu am dat greș. M-am alăturat bisericii, dar eu-eu știu că eu-eu nu am avut niciodată despre ce vorbești tu. Nu am fost niciodată născut din acel Duh, frate Branham. Eu doar-eu doar nu L-am primit, asta e tot. Vreau să te rogi pentru mine, ca Dumnezeu să mi-L dea în această dimineață." Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Ar mai fi ceva? Spuneți, "Doamne, fă-mă ceea ce vrei Tu să fiu. Vreau ca Tu să fii... Vreau să fiu așa cum vrei Tu să fiu. Am respins dragostea Ta." Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule.

⁶⁴⁹ Doar o clipă acum.

Dacă am umple oceanul cu cerneală,
Și cerul să fie din pergament;
Fiecare tulpină de pe pământ să fie o peniță,
Și fiecare om un scriitor de meserie;
Pentru a scrie dragostea lui Dumnezeu acolo sus
Ar seca oceanul;
Nici măcar sulul nu ar putea cuprinde totul,
Chiar și întins de la cer la cer.
Oh, dragostea lui Dumnezeu, ce bogată și pură!
Cât de profundă și puternică!
Va dăinui pentru totdeauna,
Cântarea sfinților și al Îngerilor.

⁶⁵⁰ Dragă Dumnezeule, cu adevărat poetul care a scris aceste cuvinte era la fel ca mulți alți credincioși ai Tăi, căutând, încercând să găsească cuvinte ca să exprime asta. Și este scris în Biblie, "Pe lângă că Eclesiastul a fost înțelept, el a adâncit și a întocmit un număr mare de cuvinte." O, cât de mult ne-ar plăcea să avem limba și

vocabularul ca să le putem explica oamenilor ce este cu adevărat, dar nu a putut fi găsit pe buzele muritorilor. Toată Eternitatea, nu se știe dacă o va dezvălui vreodată, cum de a venit Dumnezeu Cerului pe pământ să-i mântuiască pe bieții păcătoși, pierduți și nenorociți.

⁶⁵¹ Te rog, Tată, ca prin aceste câteva cuvinte neîntrerupte, sau cuvinte întrerupte în această dimineață, cum ar fi trebuit să spun, că cineva a găsit pace și o satisfacție și o mângâiere puternică, care a fugit ca să găsească adăpost. Și fie ca sufletul lor să se ancoreze în acea făgăduință pe care Dumnezeu a jurat că îi va învia în ziua de apoi. Mai multe mâini s-au ridicat, în clădire, chiar aici, în acest tabernacol. Doamne, dă-le această nădejde neclintită, chiar acum. Fie ca ei să se ancoreze în Stânca veacurilor. Oricât de agitată ar fi marea și oricât de mult ar sări micile lor bărci, ei au o ancoră, făgăduința lui Dumnezeu. Acolo stau ei, "Dumnezeu a spus-O. El nu poate minți."

⁶⁵² "Cine ascultă Cuvintele Mele," pe care am încercat să le predic în această dimineață, "și crede în Cel care M-a trimis pe Mine, Iehova, are Viața veșnică; și nu va veni la judecată, ci a trecut din moarte la Viață."

⁶⁵³ O, Eternule, binecuvântează-i pe aceia astăzi. Și fie ca fiecare persoană de aici care nu este sub Sânge, a cărui suflet nu a fost niciodată convertit, fie ca acest lucru să se întâmple chiar acum, Doamne. Tu lucrezi taina. Totul este al Tău. Îți este încredințat Ție. Mă rog ca Tu să le-o dai, Viața Eternă. Fie ca, într-o zi, dincolo pe celălalt mal, așa cum unul câte unul coborâm prin vale, să ne întâlnim acolo unde nu vor mai spune "la revedere" niciodată.

Într-o zi vom ajunge la râu, la încheierea timpului,
Când ultimele gânduri de tristețe vor fi duse;
Va fi Cineva care ne va aștepta și ne va arăta calea,
Nu va trebui să trec singur Iordanul.
Va fi Unul, Cineva care va aștepta și îmi va arăta calea,
Nu va trebui să trec Iordanul...

⁶⁵⁴ Toți cei care au această nădejde, ridicați mâna acum, în timp ce ridicați capul.

Nu va trebui...

Acum doar închinați-vă Lui. Mesajul s-a terminat. Nu sunteți fericiți? Dumnezeu a jurat că nu va ...
Dumnezeu a jurat că vă va întâmpina acolo.

Isus a murit ca să ispășească toate păcatele mele;
Când întunericul mă... (Ce spui? Boldul este scos.) El mă va aștepta,
Nu va trebui să trec singur Iordanul.
Deseori sunt părăsit, și obosit...

Doar închinați-vă Lui acum.

... pare că prietenii mei au plecat cu toții;

Ați ajuns vreodată la acel punct?

Dar există un gând care mă înveselește... (Care a fost făgăduința?) ... îmi bucură inima,
Nu va trebui să trec Iordanul...

⁶⁵⁵ Acum, copiii ai făgăduinței, doar închinați-vă Lui pentru că a făcut acest lucru.

Nu va trebui să trec Iordanul singur,
Isus a murit ca să ispășească toate păcatele mele;

Ce se întâmplă acum?

Când voi vedea întunericul, El mă va aștepta,
Nu va trebui să trec singur Iordanul.
Când voi ajunge la râu...

Fiecare dintre voi va ajunge. O umbră mare și întunecată se așterne acolo, în fața voastră. Este o ușă mare. Veți intra acolo, într-una din aceste zile, poate înainte ca ziua să se termine, poate înainte ca biserica să se închidă în această dimineață. Veți intra acolo. De fiecare dată când inima bate, sunteți cu un pas mai aproape.

Dar când văd întunericul, El va fi acolo așteptând,

El a spus că așa va face. El a jurat că va aștepta.

Atunci nu va trebui să trec Iordanul singur.

⁶⁵⁶ O, Doamne Binecuvântat, inimile noastre sunt pline, în această dimineață, până la refuz.

⁶⁵⁷ Să ne gândim când pulsul încetează, iar asistenta îți apasă perna în jurul capului. Și mâinile tale, nu le mai poți mișca. Mâinile tale s-au transformat în gheață. Copiii tăi, mama ta, cei dragi strigă și plâng. Acea ușă mare se deschide, acolo. El va aștepta.

⁶⁵⁸ David a spus, "Dacă mă voi culca în locuința morților, El va fi acolo." Nu va trebui să îl traversez singur. Când stropii de râu vor începe să ne lovească în față, Dumnezeu va lua barca de salvare și ne va conduce drept de cealaltă parte. El a făgăduit că va face asta. Profetul David a spus, "Da, chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău. Tu ești cu mine. Toiagul Tău și nuiaua Ta, mă mângâie."

⁶⁵⁹ Doamne, suntem atât de fericiți astăzi, că am fost incluși ca moștenitori ai făgăduinței. Astăzi avem în noi Viața Eternă, pentru că Îl iubim pe Domnul Isus și L-am crezut, și am acceptat Cuvântul Lui și învățătura Lui. Și El ne-a dat, ca pecete a credinței noastre, Duhul Sfânt, pecetea Duhului Sfânt. Credința noastră în noi este ancorată. Și chiar dacă de multe ori umblăm prin umbre întunecate, de multe ori ne împiedicăm pe drum, dar ancora noastră încă se ține. Este ceva înăuntru, acolo jos, care pare să ne călăuzească mai departe, spunându-ne, "Mergi mai departe. Noi mergem mai departe."

⁶⁶⁰ Dumnezeu, binecuvântează-ne. Avem nevoie de Tine. Păstrează-ne mereu credincioși și loiali până în ceasul în care vei veni după noi, Te vom lăuda prin veacurile neîncetate. Și în ziua aceea când vom sta pe pământ... Picioarele Lui binecuvântate nu au atins încă pământul. Iată-L că stă acolo, în văzduh; și sfinții și răscumpărații din toate epocile, din fiecare ceas, primul, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea, toți stau acolo îmbrăcați în neprihănirea Lui; Îl încununăm ca Împărat al împăraților și Domnul domnilor și cântăm acele povești de răscumpărare. Bietele noastre inimi vor tresări când Îl vom privi pe Cel care ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi. În timp ce noi eram de neiușit și păcătoși, Cristos a murit pentru ca noi să fim mântuiți. Îți mulțumim pentru aceasta, Tată, în Numele lui Cristos. Amin.

⁶⁶¹ Îl iubiți voi? Oh, cât de real este El. Nu simți că ți-ar plăcea să-ți pui cumva brațele în jurul Lui? Nu v-ar plăcea să vă târâți și să-I atingeți picioarele, știți?

⁶⁶² Știți, veneau unii oameni la slujbele mele din Phoenix, Arizona, și spuneau, "Aș vrea să stau de vorbă cu El. Aș vrea să spun, 'Doamne, Tu m-ai iubit atunci când calea mea devenise atât de întunecată.'" Mi-ar plăcea să stau de vorbă cu El înainte de a trece dincolo. Eu-eu vreau să-L văd. Eu-eu-eu chiar vreau să-L văd. Când mă gândesc cum mă voi simți, cum va tremura biata mea inimă când Îl voi vedea stând acolo.

⁶⁶³ De multe ori m-am întrebat, "Aș fi vrut să pot auzi acel Glas spunând, 'Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați. Eu vă voi da odihnă.'" "

⁶⁶⁴ Probabil că nu voi auzi niciodată acest lucru în mod literal, așa cum l-a rostit El atunci, dar vreau să-L aud spunând, "Aceasta este ultima zi. Bine ai făcut, slujitorul Meu bun și credincios, intră acum în bucuriile Domnului care au fost pregătite pentru tine." De cât timp?

⁶⁶⁵ "De când ai fost mântuit?" Nu, frate.

⁶⁶⁶ "De la întemeierea lumii, când te-am văzut și te-am cunoscut mai dinainte și te-am rânduit la Viața Eternă," tu ai fost binecuvântat atunci. "Pe toți cei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat." Este adevărat? "Pe toți cei pe care El ia chemat, El i-a justificat. Pe cei pe care El i-a justificat, El i-a și proslăvit." Iată. El ne-a cunoscut mai dinainte, ne-a chemat, ne-a justificat, și suntem deja proslăviți împreună cu El, la sfârșitul lumii, mergând la răsplata noastră. Nu sunteți fericiți? Sigur, asta v-ar face să-L iubiți. Când nu puteați să vă ajutați, și iată că El a venit și a făcut asta pentru voi.

⁶⁶⁷ *Binecuvântată Fie Legătura Care Ne Leagă*, soră Gertie. "Inimile noastre în dragoste Creștină," în timp ce avem această mică părtășie de închinare aici acum, apoi ne vom ruga pentru cei bolnavi. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Voi, cei care v-ați ridicat mâinile către Cristos în această dimineață, găsiți-vă un loc de închinare, slujiți-L pe El.

⁶⁶⁸ Acum, haideți să ne închinăm Lui acum, ca o adunare, voi toți Metodiștii, biserica lui Dumnezeu, Adunările lui Dumnezeu, Prezbiterienii, Luteranii, Catolicii. Toți împreună acum, să cântăm acum.

Binecuvântată să fie legătura care leagă
Inimile noastre în dragoste Creștină;
Părtășia în același gând
Este asemănătoare cu cea de Sus.
În fața Tronului Tatălui nostru,
Ne revărsăm rugăciunea înflăcărată;
Temerile noastre, nădejdea noastră, scopurile noastre sunt una,
Mângâierea și grija noastră.
Când ne despărțim unul de altul,
Asta ne dă durere lăuntrică;
Dar noi vom fi încă uniți în... (Câți Metodiști, Bapțiști și toți?)
Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.

⁶⁶⁹ Nu-ți face bine asta? Haideți să ne întoarcem în jur și să dăm mâinile unii cu alții, în timp ce cântăm din nou.

În fața...

Dați mâna, la cineva din spatele vostru, din fața voastră, în stânga sau în dreapta.

... Tronului,
Ne revărsăm rugăciunea înflăcărată;
Mângâierile noastre și grija noastră.
Acum când ne despărțim,

Ne vom iubi unii pe alții.

Asta ne dă...

Am dori ca serviciul să continue? Vedeți? Iată cum gândim.

... durere lăuntrică;

Dar noi încă vom fi uniți în inimă, (în una)

Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.

Dacă nu vom mai fi aici, în acea Zi măreață ne vom întâlni.

⁶⁷⁰ Acum, Tată, primește închinarea noastră din această dimineață. Ia Cuvântul și sădește-L în inimile credincioșilor. Fă ca ei să nu fie aruncați încoace și încolo, și azi sus și mâine jos, ci fie ca aceste Cuvinte să-și găsească locul de odihnă în inima fiecărui credincios. Să știm asta, că, "Dumnezeu a făcut un jurământ, și sunt două lucruri care nu se pot schimba. Imutabilitatea lui Dumnezeu, adică, că este imposibil ca El să mintă, pentru ca moștenitorii acestei mântuirii să aibă această nădejde tare, neclintită și sigură, o ancoră în suflet." Să știm asta, că, "Dumnezeu ne-a făgăduit, printr-un jurământ. Unul, că El nu poate minți; celălalt, El a făcut în plus un jurământ, că El ne va învia în ziua de apoi și ne va da Viața Eternă." Știind, că, "După ce am fost chemați, că El a spus că ne-a cunoscut înainte de întemeierea lumii, și ne-a predestinat la înfierea de copii prin Isus Cristos. Și El ne-a cunoscut mai dinainte. El ne-a chemat. Și când El ne-a chemat, El ne-a justificat." Nu ne putem justifica pe noi înșine, așa că El ne-a justificat prin moartea Propriului Său Fiu. "Pe cei pe care El i-a justificat, El i-a proslăvit deja." Cuvântul este deja rostit. Și noi suntem doar pe drumul nostru, mergând înainte, bucurându-ne pe drumul nostru spre Glorie.

⁶⁷¹ Dă-le oamenilor credință, și fie ca micile obiceiuri și lucruri care se țin de oameni, să se scuture de pe ei, în această dimineață, cu acest Cuvânt al lui Dumnezeu care este o ancoră a sufletului, tare și sigură. Fie ca ei să se scuture de obiceiurile lor, de micile lor temperamente. Și de lucrurile care au fost... Așa cum a spus Pavel, în partea următoare a mesajului, peste câteva zile, "Să dăm la o parte orice greutate și păcatul care ne împresoară așa de lesne, ca să alergăm cu ușurință în alergarea care ne stă înainte; să ne uităm țintă la autorul și desăvârșirea credinței noastre, Isus Cristos, Care a fost ispitit în toate felurile ca și noi, dar fără să păcătuiască." I-a fost îngăduit să fie ispitit, dar El nu a băgat în seamă ispita. Și noi suntem ispitiți să păcătuim, dar niciodată să nu băgăm în seamă. Pentru că Viața care este în noi este ancora destinației noastre Eterne, iar noi o ținem cu sfințenie la inimă.

⁶⁷² Acum, sunt mulți pe care Satana i-a chinuit cu necazuri. Ne pregătim să ne rugăm pentru ei, Tată. Fie ca ei, în timp ce trec astăzi sub Cuvântul lui Dumnezeu... Acel Cuvânt prețios care a fost predicat, Biblia dând mărturie, Îngerii lui Dumnezeu stând aproape, iar marele Duh Sfânt, mai presus de toți, stă aici pentru a da mărturie despre Cuvânt. Acum, Tată, în timp ce ei trec sub Cuvântul făgăduinței, în această dimineață, fie ca ei să plece de aici și să fie bine. Să-și scoată protezele, să lase scaunele și-și paturile pe care stau, și doar să se facă bine. Îngăduie, Doamne. Fie ca ei să se întoarcă la următorul serviciu la care li se va îngădui să vină, sau la bisericile lor, bucurându-se, arătând ce lucruri mari a făcut Cristos. Acest lucru îl slujim pentru gloria Ta, în Numele lui Isus. Amin.

⁶⁷³ Trebuie să-mi cer scuze pentru o promisiune pe care am făcut-o, că în această dimineață vom avea capitolul 7, dar nu am ajuns la el. Și trebuie să acordăm puțin timp aici pentru-aceasta, pentru rândul de rugăciune. Și acum, în această seară, cu voia Domnului, vom lua capitolul 7 și vom afla Cine era acest Melhisedec. Câți ar vrea să știe? Oh, ne îndreptăm direct spre El, să aflăm exact Cine este El. Și Scriptura ne spune Cine este El. Vedeți?

⁶⁷⁴ Și Scofield a spus că era "o preoție." Cum ar putea fi o preoție, fără început sau sfârșit? Vedeți, nu era o preoție. Era un Om, Melhisedec (un Nume), o Persoană.

⁶⁷⁵ Ca și cum, fără a desconsidera, dar Știința Creștină spune că Duhul Sfânt este "un gând." Și Biblia a spus, "El, Duhul Sfânt." Și El este un pronume personal. Este o Persoană; nu un gând. Este o Persoană. Absolut.

⁶⁷⁶ Iar Melhisedec este un Om, un Om Care nu a avut început de zile sau sfârșit de ani. El nu a avut nici tată, nici mamă, nici descendență. Și vom afla Cine este El, cu voia Domnului, în această seară, prin Cuvânt. Îl iubiți? Oh! "Cuvântul Tău este o candelă pe cărarea mea și pentru picioarele mele." Oh!

⁶⁷⁷ Acum, voi spuneți, "Frate Branham, nu Îl înțeleg tot." Nici eu.

⁶⁷⁸ Dar, odată, am predicat în Kentucky. Și pentru unii dintre noii veniți, și Catolici și alții, care poate nu înțeleg cum aceste lucruri profunde și bogate ale Scripturii. Eu predicam despre vindecarea Divină. O fetiță desculță a adus... Nu avea nici cincisprezece ani, avea un copilăș, care avea paralizie. Am spus, "Ce s-a întâmplat, soră, cu copilășul tău?"

⁶⁷⁹ A spus, "Are smucituri." Ea nu știa ce să spună, paralizie. Nu știa cum să-i spună.

⁶⁸⁰ Probabil că micuța nu a purtat în viața ei o pereche de pantofi. Scumpa unui bărbat, cu părul lung care îi cobora în jos. Am spus, "Tu crezi?"

⁶⁸¹ Și acei ochi mici, gri ca oțelul, s-au uitat la mine. Ea a spus, "Da, domne. Cred cu siguranță."

⁶⁸² Am luat copilășul. Și în timp ce mă rugam pentru el, a încetat să mai tremure. Uh-huh. Și a ieșit, a ieșit.

⁶⁸³ A doua zi, am fost la vânătoare de veverițe, pe versantul unui munte. Am auzit câțiva oameni care vorbeau, un fierăstrău vechi zbârnâind. M-am strecurat mai aproape. Eram la vânătoare de veverițe. Vorbeau despre mine, stăteau acolo, mestecând tutun și scuipând, frunzele zburau, așa. Și vorbeau despre, acum, despre adunarea cu o seară înainte. Unul dintre ei a spus, "Am văzut acel copilaș. Am trecut pe acolo, în dimineața asta. Nu se smucește, nici în dimineața asta." Vedeți? A spus, "A fost real." Și el scuipa.

⁶⁸⁴ Și aveau puști sprijinite de copac, așa că m-am gândit că ar fi bine să mă prezint. Știți, și ei au vrajbe acolo. Așa că m-am apropiat. Am spus, "Bună dimineața, fraților."

⁶⁸⁵ Acel ins mare și voinic, părea că vorbea, avea un muc de tutun în gură, așa, foarte mare pe o parte, așa, și un gât mare și lung. Și avea o pălărie mare și veche, trasă pe față. S-a uitat în jur și m-a văzut. A pus mâna sus și-a luat pălăria, a dat-o jos, a *înghițit*, a înghițit tutunul de mestecat, a zis, "Bună dimineața, părinte." Vedeți? Da, domnule. Respect. Și așa este. Cum de-a supraviețuit la asta, nu știu, dar a reușit.

⁶⁸⁶ Așa că, în seara următoare, la întoarcere, era un om acolo care voia să se certe puțin cu mine. Mergea la o biserică care nu credea în vindecarea Divină. Deci, era o biserică Metodistă, White Hill, Kentucky. Așa că el-el s-a dus la... Stătea afară. Avea un felinar în mână. Și a zis, "Vreau să spun ceva, predicatorule. Pur și simplu nu pot să accept Asta, pentru că nu pot să O văd."

⁶⁸⁷ Am spus, "Nu poți să vezi Asta?"

⁶⁸⁸ El a spus, "Nu." A spus, "Și eu sunt un om bolnav. Dar," a spus, "Pur și simplu nu pot să văd Asta."

Am spus, "Unde locuiești?"

El a spus, "Înapoi acolo pe Big Renox."

Am spus, "Ei bine, cum ai de gând să ajungi acasă?"

El a spus, "Păi, am de gând să merg pe jos până acasă."

Am spus, "Poți să-ți vezi casa?"

El a spus, "Nu, domnule."

Am spus "Este foarte întuneric în seara asta, este înnorat."

El a zis, "Da."

I-am spus, "Cum te duci acasă?"

El a spus, "Cu acest felinar."

I-am spus, "Felinarul nu bate lumina până la casă." Am zis, "Cum te duci?"

El a zis, "Oh, merg cu felinarul."

⁶⁸⁹ Am spus, "Așa este. Ai lumina de la felinar acum, și de fiecare dată când pășești în *acest* fel, lumina va continua să bată în fața ta. Dacă vei continua să mergi, lumina va continua să meargă cu tine."

⁶⁹⁰ Și faceți asta în această dimineață, îl vreți pe Cristos, marele Mare Preot, Mijlocitorul pentru boala voastră, sau bolile voastre, sau sufletul vostru. S-ar putea să nu înțelegeți Asta. Noi nu înțelegem. Dar ni se poruncește să "Umblați în Lumină așa cum El este în Lumină." Faceți un pas în Lumină. Și când aveți Lumina cu voi, Lumina va străluci până în ziua cea desăvârșită. Va menține calea înaintea voastră.

Și vom merge pe această cale veche și măreață,
Spunând oriunde merg,
Că mai bine să fiu un Creștin de modă veche, Doamne,
Decât orice altceva ce știu eu.

Ați auzit vreodată această cântare veche?

Nimic nu se compară cu un Creștin de modă veche,
Ce dragoste Creștină demonstrează;
Mergem pe calea cea veche și măreață,
Și spunem oriunde mergem,
Mai bine să fiu un Creștin de modă veche, Doamne,
Decât orice altceva ce știu eu.

⁶⁹¹ Pur și simplu îmi place. Bine. Acum ne vom ruga pentru cei bolnavi. Nu suntem... Nu pretindem că putem vindeca bolnavii. Dacă am face-o, am spune ceva greșit. Fiecare persoană bolnavă de aici este deja vindecată. Asta spune Scriptura. "Prin rănilor Lui am fost vindecați." Așa este?

⁶⁹² Fiecare păcătos care se află aici, dacă se întâmplă să fie vreunul, ai fost mântuit de când a murit Isus. Dar să nu mori niciodată aici, unde ți s-a pus în față oportunitatea, să mergi în Prezența Lui și apoi să încerci să O accepți. Este făcută pentru acum. Chiar acum trebuie să O accepți. Dacă treci dincolo de Sânge, atunci nu ești decât... Ești deja judecat, pentru că ești judecat după felul în care ai tratat Ispășirea Domnului Isus Cristos. Vedeți? Ești... te judeci pe tine însuși acolo.

⁶⁹³ "Deci, El a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre și prin rănilor Lui am fost tămăduiți." Deci, nu aș avea nimic, cu ce să vă vindec. Nu ar avea nimic biserica, cu ce să vă vindece. Singurul lucru pentru care ne putem ruga este acesta, ca credința voastră să nu cedeze, să veniți la altar în această dimineață pentru a-L accepta pe

Cristos ca Vindecătorul vostru, așa cum Lați acceptat ca Mântuitorul vostru. Și fără nici un... Dumnezeu face minuni. El arată semne mari. Orbi, surzi, muți, de toate, sunt vindecați chiar aici, la tabernacol. Dar, fie că se întâmplă sau nu, noi Îl acceptăm, oricum. De multe ori aceste lucruri sunt prin vedenii.

⁶⁹⁴ Căți au fost aici acum trei duminici, sau patru, când a venit acel om, orb și paralizat, sau care stătea pe un scaun cu rotile cu nervii dezzechilibrați? Și înainte de a pleca de acasă, l-am văzut într-o vedenie, "Că va fi un om acolo, cu părul negru, spre cărunt. Soția lui este o femeie plăcută de vreo șaiszeci de ani. Ea va veni și va plânge," și îmi va cere. "Și să mă întorc și să mă rog pentru soțul ei." El stătea chiar acolo.

⁶⁹⁵ Iar eu am venit. Le-am spus unora dintre frații mei de aici, "Urmăriți asta."

⁶⁹⁶ Și când ne-am coborât la altar, alții s-au rugat. Când m-am dus să mă rog, am plecat imediat și m-am întors aici. Și soția lui s-a ridicat și a venit chiar exact așa cum a spus Domnul că va fi. Oamenii se uitau, ca să vadă dacă se va întâmpla așa. Nu a dat greș niciodată. Și așa că atunci când el a mers ...

⁶⁹⁷ Am aflat, că un om, Dr. Ackerman, din Birdseye, Indiana, a fost cel care l-a trimis aici; care este un Catolic, iar băiatul lui este preot în mănăstirea de acolo, de la Saint Meinrad. Iar Dr. Ackerman este un partener de-al meu de vânatoare, și el l-a trimis pe om aici. Și Domnul mi-a arătat un om cu părul negru care îl va trimite, dar nu știam cine este.

⁶⁹⁸ Am zis, "A fost acela Dr. Ackerman?"

⁶⁹⁹ El a spus, "Da." Vedeți? Și apoi omul...

⁷⁰⁰ Am spus, "Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL." A coborât. Am spus, "Domnule, ridică-te." Era și orb și nu putea... el... Nervul de echilibru era dus. Nu se putea ține în picioare așa. Vedeți? Se afla în acea stare de ani de zile, a fost la Mayos și peste tot. Și pur și simplu am făcut rugăciunea pentru el și l-am ridicat. Iată- l că s-a dus, mergând pe picioare.

¹⁰¹ Mai întâi a spus, "Nu te văd." Apoi a strigat, "Da. Te văd." Ochii i s-au deschis acolo, el fiind Ortodox, iar soția lui, Prezbiteriană.

⁷⁰² Unii oameni cred că "Prezbiterianul nu strigă, și Ortodoxul." Ar trebui să-i fi auzit. Sigur. Ei strigau și se îmbrățișau. S-a întors și și-a luat scaunul cu rotile și a mers afară și a coborât treptele, chiar ca orice alt om, putea să vadă și să vorbească și așa mai departe.

⁷⁰³ Am primit o scrisoare de la el, sau a sunat, zilele trecute. Cred că fratele Cox s-a dus la el. A zis, "Ochii lui aveau o senzație de arsură." Cu siguranță. Este nervul, nervii optici cresc și revin la viață, știți, și se pun la locul lor. Blestemul a fost înlăturat.

⁷⁰⁴ Dacă vei lăsa natura să-și urmeze cursul, dacă nimic nu împiedică natura, atunci ea-ea va avea o influență deplină. Dacă aveți o bandă în jurul brațului, care vă oprește circulația, mâna voastră va muri în cele din urmă. Acum, pentru că, în mod natural, va fi bine dacă o lăsați în pace. Dar ceva a întrerupt natura. Atunci, dacă nu o puteți vedea, nu există nicio modalitate ca un doctor să o depisteze. El poate lucra numai prin două lucruri: ceea ce poate vedea, ceea ce poate simți. Acesta este singurul lucru prin care el poate lucra: ceea ce vede și ceea ce simte.

⁷⁰⁵ Dacă el nu-l poate vedea, atunci trebuie să fie ceva spiritual. Atunci este, singurul lucru care se poate, un singur lucru se poate întâmpla; ne rugăm, Cristos înlătură blestemul, îl alungă pe diavol, și aceea începe să devină normal, bine. Se face bine, și asta e tot. "În Numele Meu vor scoate draci." Așa este? Este o făgăduință pentru biserică. Este o făgăduință de putere. De ce? Este, este Prezența Lui cu noi. Acum, ceea ce ne reține să fim desăvârșiți în această dimineață, să facem aceste lucruri așa cum le-a făcut El, este pentru că suntem încă în vâl. Vedeți? Dar avem un sentiment acolo care ne spune, "Oh, da." Vedeți?

⁷⁰⁶ Și când vă acceptați vindecarea, indiferent ce spune vâlul, este ceea ce a spus Cuvântul. Vedeți? Asta este. Asta este. Și Cuvântul este întotdeauna predominant peste orice. Cuvântul Etern al lui Dumnezeu!

⁷⁰⁷ Uitați-vă la Sarah, pânțele ei mort, în vârstă de nouăzeci de ani, trăia cu soțul ei de când avea șaisprezece sau șaptesprezece ani, fără copii; Abraham, o sută. Dumnezeu a întors situația și le-a dat copilul. Vedeți? Pentru că, ei au crezut. Au numit lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi fost. Intră pe această cale în această dimineață, prietene.

⁷⁰⁸ Și în această seară, ne așteptăm... Dacă sunteți în vizită la noi, ne bucurăm să vă avem aici în această dimineață. Și Dumnezeu să fie cu voi. Și dacă sunteți în oraș pentru timpul de seară, am fi bucuroși să vă avem în această seară la restul acestui serviciu, de Melhisedec. Și apoi, dacă nu sunteți, și aveți o biserică a voastră, mergeți la biserică voastră. Acela este acela este postul vostru de datorie. Dacă aparțineți unei biserici, mergeți acolo. Acesta este doar un mic tabernacol în care ne adunăm aici și avem părtașie unii cu alții. Acum, Domnul să vă binecuvânteze.

⁷⁰⁹ Și sora Gertie va cânta pentru noi, *Marele Medic Este Aproape Acum*. Și este cineva aici care dorește să se facă rugăciune pentru el? Ridicați mâna, cei care vreți să veniți în rândul de rugăciune, să vă puneți credința în Cristos. Bine. Dacă vă puneți în rând în partea *asta* a bisericii, dacă vreți. Și dacă vor trage scaunul doar puțin, frate, dacă vrei, ca să avem puțin loc acolo și să putem aduce oamenii. Veniți pe partea *aceasta*.

⁷¹⁰ Și ne vom ruga acum, în timp ce cântăm. Și îi voi întreba pe prezbiterii de aici, din orice denominațiune

sau biserică, indiferent de ce este, dacă credeți în vindecarea Divină, vreți să stați aici cu mine pe această platformă, să vă rugați pentru cei bolnavi? Vom fi bucuroși să vă avem alături. Orice denominațiune, sau fără denominațiune, sau orice ați fi, ne vom bucura să vă avem. Vreți să veniți acum, pentru rugăciune? Veniți aici și stați cu mine.

Frate Neville, dacă vrei să vii cu uleiul.